

в основі таких чеснот як патріотизм і самопожертва заради референтної групи; **авторитет / підрив авторитету** (authority / subversion): така система була сформована в ході еволюційного розвитку людини як примата у ієрархічних соціальних взаємодіях. Вона лежить в основі лідерства і послідовництва, в тому числі прояву поваги до законної влади і поваги до традицій; **святість / деградація** (sanctity / degradation): ця система була сформована завдяки психологічному механізму відрази. Вона лежить в основі таких релігійних понять як прагнення існувати на більш високому рівні організації життя, прагнення до благородного життя, яке протиставляється нищому, плотському [2].

Таким чином, теоретичний аналіз проблеми визначення сутності моральності у відповідності до онтогенетичного розвитку варто доповнити дослідженням психологічних механізмів, які лежать в основі докультурної диверсифікації моральних проявів особистості. Саме таке поєднання дозволить поглибити розуміння сутності моралі та моральності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Попов Л.М. Добро и зло в этической психологии личности / Л.М. Попов, О.Ю. Голубев, П.Н. Устин – М.: Изд-во “Институт психологи РАН”, 2008. – 240с.
2. Graham J. Moral Foundations Theory: The Pragmatic Validity of Moral Pluralism / Jesse Graham, Jonathan Haidt, Sena Koleva, Matt Motyl, Ravi Iyer, Sean P. Wojcik, Peter H. Ditto // *Advances in Experimental Social Psychology*. – November 28, 2012. – P. 3–67.

РЕАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ В ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ

Скуратівська М.О.

ВНЗ “Університет економіки та права “КРОК”, Київ

Впровадження інноваційних технологій у навчальний процес передбачає нові підходи до визначення цілей навчання, до відбору його змісту, до планування методів навчання, методів контролю і оцінки знань та вмінь студентів тощо.

На думку науковця Н.П. Волкової, в інноваційному освітньому закладі педагогічний та студентський колективи експериментують, апробують чи впроваджують нові педагогічні ідеї, теорії та технології [1, с. 465].

Інноваційному вищому навчальному закладу притаманна наявність інноваційного середовища, тобто має бути сформована потрібна морально-психологічна ділова атмосфера. Для реалізації цієї мети потрібна трансформація всіх видів діяльності ВНЗ, включаючи навчальну, виховну, управлінську, науково-дослідну діяльність, діяльність з підготовки та підвищення кваліфікації викладачів, діяльність по взаємодії даного навчального закладу з зовнішнім середовищем.

Змістом інноваційної діяльності навчального закладу вищої освіти є, отже, включення в освітній процес нових і перспективних інформаційних ресурсів, інноваційних технік і продуктів.

Ключовим інноваційним ресурсом освітнього закладу, що забезпечує його ефективність, є персонал.

Однією з найважливіших якісних характеристик викладача сьогодні, умовою його професійного успіху є його готовність здійснювати інноваційну професійну діяльність.

Науковець І.М. Дичківська розглядає готовність викладача до інноваційної педагогічної діяльності як “особливий особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії” [2].

Викладач, вмотивований до здійснення інноваційної педагогічної роботи, має володіти такими особистісними та професійними компетентностями: розуміння мети навчальної діяльності у зв'язку з актуальною педагогічною проблематикою сучасної вищої школи; створення умов для вільного особистісного самовираження студентів, розвитку їхнього індивідуального хисту; вміння спроектувати на основі освітніх стандартів комплексну освітню програму навчання; вміння ефективно, творчо організовувати і проводити навчальний процес із використанням інноваційних технологій; прагнення до власного творчого розвитку, рефлексії; розуміння необхідності здійснення власних інноваційних пошуків тощо.

Безсумнівним є той факт, що освітня реформа може бути успішно реалізована, лише за умови якщо кожен педагог здійснить реформування власної педагогічної практики.

Інноваційне оновлення навчального процесу – це досить складне питання, воно виходить за рамки суто педагогічної проблематики, адже потребу в інтенсифікації навчального процесу ВНЗ зумовлюють саме об'єктивні фактори соціально-економічного розвитку суспільства.

Дослідження питання освітньої інноваційної проблематики дозволило нам виокремити наступні, на нашу думку найбільш ефективні, шляхи реалізації інноваційної політики вищого навчального закладу: [3, с. 4] впровадження інноваційних технологій навчання; створення сучасної інфраструктури, вдосконалення матеріально-технічної бази вишу; створення принципово-нових науково-методичних та навчальних ресурсів (онлайн-курси, електронні ресурси тощо); удосконалення практичної підготовки викладачів щодо застосування інноваційних методик (проектна методика, тренінги, ділові ігри); інтенсифікація навчального процесу на основі інтерактивних методів навчання; наскрізна комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу (забезпечення студентів інформацією про завдання для самостійної роботи, рейтингування студентів через комп'ютери); введення комплексної системи діагностики знань студентів через впровадження новітніх технологій і засобів діагностики (потрібні комплекси, бази тестових завдань, а не просто окремі тестування); розвиток форм і методів самостійної роботи студентів з метою індивідуалізації навчання та активізації їх творчості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Волкова Н. П. Педагогіка [Текст]: Навч. посіб./ Н. П. Волкова – К.: Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : Навчальний посібник [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://webuniver.at.ua/dichkivska_innovacijni_ped.tekhnologiji.pdf. – webuniver.
3. Скуратівська М. Інноваційні методи та технології викладання іноземних мов у сучасній вищій школі / М. Скуратівська // Шляхи подолання мовних та комунікативних бар'єрів : методика викладання гуманітарних дисциплін студентам немовних спеціальностей : збірник наукових праць / за заг. ред. А. Г. Гудманяна, О. Г. Шостак, О. В. Ковтун. – К.: Талком, 2015. – 373 с.
4. Скуратівська М. О. Інноваційні тенденції в педагогічному процесі в вищій школі / М. О. Скуратівська // “Актуальні проблеми соціально-гуманітарних наук”. Матер. III всеукр. наук. конфер. з міжнар. участю (м. Дніпропетровськ, 20 грудня 2013 р.) : у 5-х частинах. – Д. : ТОВ “Інновація”, 2013. – ч. 2. – С. 39–42.

ТРАДИЦІЙНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕТИКИ В УКРАЇНІ

Тхоржевська Т.Д.

Київський національний лінгвістичний університет

У демократичних країнах, на які у своєму розвитку орієнтується Україна, професійна етика займає чільне місце в змістовому компоненті вищої освіти. Західний світ поступово усвідомлює, що задля успішного суспільного розвитку дотримання моралі в професійній діяльності, ділових стосунках так само необхідно, як урахування економічних законів розвитку. Це призводить до того, що етика з числа загальнокультурних поступово переходить у ранг професійних дисциплін.

Якщо будь-яка професійна діяльність передбачає дотримання певних норм і правил поведінки, що робить її цивілізованою, то що ж тоді говорити про професійно-педагогічну діяльність, якщо педагог зобов'язаний бути провідником суспільної моралі для найширших верств населення.

Віднедавна у відповідності до європейських тенденцій професійно-педагогічна етика увійшла в зміст підготовки викладачів вищої школи у Київському національному лінгвістичному університеті. При викладенні цього предмету, враховуючи тисячолітній досвід учених світу, ми повсякчасно звертаємося до традиційних засад педагогічної етики в Україні й кожен раз переконуємося, наскільки вони співзвучні загальнолюдським засадам етики.

Показовим щодо усвідомлення нашими предками важливості моральних вимог до особистості викладача є той факт, що в статутах славнозвісних Львівської та Луцької братських шкіл (XVI ст.) буквально в перших рядках зазначено вимоги до вчителя, причому не до рівня його наукових знань, а до його морального стану. Зокрема, вчитель мав бути благочестивим, смиренным, стриманим, незаздрисним і в строгій відповідності до християнських уявлень забезпечувати справедливість у стосунках “учитель – учень”, “учень – учень”.